

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

27 юни 2013 година *

„Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Временно складирани стоки — Необщностни стоки — Митнически режим на външен общностен транзит — Момент на даване на митническо направление — Приемане на митническата декларация — Вдигане на стоки — Митническо задължение“

По дело C-542/11

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) с акт от 30 септември 2011 г., постъпил в Съда на 24 октомври 2011 г., в рамките на производство по дело

Staatssecretaris van Financiën,

срещу

Codirex Expeditie BV,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: г-н T. von Danwitz, председател на състав, г-н A. Rosas, г-н E. Juhász (докладчик), г-н D. Šváby и г-н C. Vajda, съдии,

генерален адвокат: г-н N. Jääskinen,

секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 декември 2012 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за нидерландското правителство, от г-жа M. Noort и г-жа C. Wissels, в качеството на представители,
- за гръцкото правителство, от г-н I. Bakoroulos и г-жа I. Pouli, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от г-н B.-R. Killmann и г-н W. Roels, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 28 февруари 2013 г.,

* Език на производството: нидерландски.

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г. (ОВ L 117, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 17, стр. 220, наричан по-нататък „Митническият кодекс“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Staatssecretaris van Financiën (държавен секретар по финансите, наричан по-нататък „Staatssecretaris“) и Codirex Expeditie BV (наричано по-нататък „Codirex“) във връзка с митнически актове за дължими мита и данък върху добавената стойност (наричан по-нататък „ДДС“).

Правна уредба

- 3 Съгласно член 4, точки 15—17 и 20 от Митническият кодекс, за целите на кодекса:

„15) „Митническо направление на стоки“ е:

- а) поставяне на стоки под митнически режим;
- б) въвеждане на стоки в свободна зона или в свободен склад;
- в) реекспортиране на стоки извън митническата територия на Общността;
- г) унищожаване на стоки;
- д) изоставяне на стоки в полза на държавата;

16) „Митнически режим“ е:

- а) допускане за свободно обращение;
- б) транзит;

[...]

17) „Митническо деклариране“ е действието, чрез което едно лице изразява по установени форми и начини желанието си за прилагане на определен митнически режим за дадена стока;

[...]

20) „Вдигане на стоки“ е действието, чрез което митническите органи предоставят определени стоки за целите, предвидени от митническият режим, под който въпросните стоки са поставени“.

4 Член 37 от този кодекс предвижда:

„1. От момента на въвеждането на митническата територия на Общността стоките са под митнически надзор. Те могат да бъдат обект на митнически контрол в съответствие с действащите разпоредби.

2. Стоките остават под митнически надзор до определяне на митническия им статут, като при необщностните стоки и без да се засяга член 82, параграф 1, те остават под митнически надзор до промяна на техния митнически статут или до въвеждането им в свободна зона или в свободен склад, или до реекспортирането им или унищожаването им, съгласно член 182“.

5 Член 40 от посочения кодекс предвижда по-специално че стоките, които влизат в митническата територия на Общността, се представят пред митническите органи от лицето, което ги въвежда в тази територия, или, ако е подходящо, от лицето, което поема отговорността за превозването на стоките след влизането им.

6 Съгласно член 48 от Митническия кодекс „[н]еобщностните стоки, представени пред митническите органи, трябва да получат едно от митническите направления, допустими за такива стоки“.

7 Член 50 от този кодекс гласи:

„До получаване на митническо направление стоките, представени пред митническите органи, от момента на представянето си имат статут на временно складирани стоки. Тези стоки се обозначават по-долу като „временно складирани стоки“.

8 Съгласно член 51 от този кодекс:

„1. Временно складираните стоки могат да се съхраняват само на места и при условия, одобрени от митническите органи.

2. Митническите органи имат право да изискват от лицето, при което се намират стоките, да обезпечи плащането на всяко митническо задължение, което може да възникне на основание членове 203 или 204“.

9 Член 59 от Митническия кодекс постановява:

„1. Всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим“.

2. Общностни стоки, декларирани за режим износ, пасивно усъвършенстване, транзит или митническо складиране, са под митнически надзор от момента на приемането на митническата декларация до напускането им на митническата територия на Общността или унищожаването им, или до анулирането на митническата декларация“.

10 Член 62 от Кодекса гласи:

„1. Писмените декларации се изготвят върху формуляр, съответстващ на официалния образец, предвиден за целта. Те трябва да бъдат подписани и да съдържат всички данни, необходими за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, за който стоките са декларирани.

2. Към митническата декларация трябва да бъдат приложени всички документи, изисквани за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, за който стоките са декларираны“.

11 Съгласно член 63 от посочения кодекс:

„Митническите декларации, които отговарят на условията по член 62, се приемат незабавно от митническите органи, ако декларираните стоки са представени пред тях“.

12 Член 67 от Митническия кодекс предвижда:

„За дата за прилагане на разпоредбите на митническия режим, за който стоките са декларираны, се счита датата на приемането на декларацията от митническите органи, освен ако изрично не е предвидено друго“.

13 Съгласно член 68 от този кодекс за проверката на приетите от тях декларации митническите органи имат право да извършват проверка на документите, която обхваща декларацията и придружаващите я документи, и проверка на стоките, евентуално придружена от вземане на проби за анализ или щателен контрол. Правата и задълженията на декларатора са предвидени по-специално в членове 69—70 от същия кодекс.

14 Член 71 от посочения кодекс предвижда, че резултатите от проверката на декларацията са основание за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, под който стоките се поставят, и че когато не се извършва проверка на декларацията, прилагането тези разпоредби се осъществява въз основа на данните, обявени в декларацията.

15 Съгласно член 72, параграф 1 от Митническия кодекс:

„Митническите органи вземат необходимите мерки за идентифициране на стоките, когато това е необходимо, за да осигурят спазването на условията на митническия режим, под който съответните стоки са декларираны“.

16 От член 73, параграф 1 от този кодекс следва, че когато са изпълнени условията за поставяне под съответния режим, митническите органи разрешават вдигането на стоките, след като данните в декларацията са проверени или са приети без проверка.

17 Член 74, параграф 1, първо изречение от посочения кодекс предвижда:

„Когато приемането на митническата декларация поражда митническо задължение, вдигането на стоките, включени в тази декларация, се разрешава само ако сумата на митническото задължение е заплатена или обезпечена“.

18 Съгласно член 91, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс:

„Режимът външен транзит разрешава превоз от едно до друго място на митническата територия на Общността на:

а) необщностни стоки, без да бъдат облагани с вносни сборове и други такси и без да подлежат на мерките на търговската политика“.

19 Член 96, параграф 1 от този кодекс предвижда:

„[Главното отговорно лице] е титуляр[я]т на режима външен транзит в Общността. То е длъжно:

- а) да представи стоките в непроменено състояние пред получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за тяхното идентифициране;
- б) да спазва разпоредбите за режима външен транзит в Общността“.

20 Член 203 от Митническия кодекс постановява:

„1. Вносно митническо задължение възниква при:

— отклонение от митнически надзор на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове.

2. Митническото задължение възниква в момента на отклонението на стоките от митнически надзор.

3. Длъжникът е:

- лицето, отклонило стоките от митнически надзор,
- лицата, участвали при отклонението на стоките, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че стоките се отклоняват от митнически надзор,
- лицата, придобили или задържали стоките, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че към момента на придобиване или получаване на стоките те са били отклонени от митнически надзор,

и

- когато е приложимо, лицето, отговорно да изпълни задълженията, произтичащи от временното складиране на стоките или от ползването на митническия режим, под който са били поставени стоките“.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

21 Пратка охладено говеждо месо, транспортирана по море от Бразилия до Нидерландия, е разтоварена на пристанище Ротердам (Нидерландия) от дружеството Seaport International. Последното я складира в зоната на пристанището до издаването на митническо направление за тези стоки.

22 Докато контейнерът се намира в тази зона, на 6 ноември 2007 г. Codirex подава по електронен път митническа декларация за поставянето на посочената пратка под митнически режим външен общностен транзит. Митническите органи приемат веднага декларацията. Към този момент въпросните стоки са със статут на „временно складирани стоки“ по смисъла на член 50 от Митническия кодекс.

23 На 7 ноември 2007 г. митническите органи поставят пломби върху контейнера и дават разрешение за вдигането му. Контейнерът е превозен по шосе до предприятието получател, а именно дружеството Eurofrigo B. V. (наричано по-нататък „Eurofrigo“), намиращо се в индустриалната зона Maasvlakte (Нидерландия).

- 24 След като не получават никакво потвърждение за пристигането на стоките при Eurofrigo, митническите органи извършват проверка. На 27 декември 2007 г. Eurofrigo ги уведомява, че макар целостта на пломбите върху контейнера да не е нарушена, той съдържа два пакета говеждо месо по-малко, отколкото са посочени в митническата декларация.
- 25 На 17 февруари 2008 г. митническите органи приканват Codirex в качеството му на декларатор да предостави по-точни сведения за липсващите стоки. След като Codirex не предприема нищо в тази насока, на 3 юли 2008 г. митническите органи му изпращат митнически акт за плащане на митата и ДДС.
- 26 Codirex обжалва този митнически акт пред данъчния инспектор, който потвърждава акта.
- 27 Codirex обжалва неговото решение пред Rechtbank te Haarlem (Районен съд Харлем).
- 28 В решението си този съд приема, че необщностните стоки, които са декларирани за поставяне под режим общностен транзит, запазват статута си на „временно складирани стоки“ до момента, в който митническите органи издадат разрешение за вдигането им, поради което в случая разпоредбите за режима транзит не се прилагат по отношение на Codirex. Като се позовава на Решение от 15 септември 2005 г. по дело United Antwerp Maritime Agencies и Seaport Terminals (C-140/04, Recueil, стр. I-8245, точки 35—39), Rechtbank te Haarlem приема, че в периода от временното складиране на стоките до издаването от митническите органи на разрешение за вдигането им под режим транзит не е имало основание за разглеждането на Codirex, което не е могло да разполага физически със стоките, като длъжник по смисъла на член 203, параграф 3, четвърто тире от Митническия кодекс.
- 29 Staatssecretaris подава касационна жалба пред Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд) срещу решението на Rechtbank te Haarlem. Hoge Raad der Nederlanden счита, че за постановяване на решението му е необходимо тълкуване на митническия кодекс.
- 30 При тези обстоятелства Hoge Raad решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„В кой момент необщностните стоки със статут на „временно складирани стоки“, декларирани за поставяне под режим външен общностен транзит, получават митническо направление по смисъла на член 50 от [Митническия кодекс]?“.

По преюдициалния въпрос

- 31 Според предоставените от запитващата юрисдикция сведения при разглеждане на делото следва да се изходи от това, че при митническото деклариране всички декларирани пакети, предназначени за поставяне под режим външен общностен транзит, са били в контейнера, намиращ се в зоната на Seaport International, но два от тях са изчезнали преди поставяне на митнически пломби върху контейнера.
- 32 От член 203, параграф 1 от Митническия кодекс следва, че отклонението от митнически надзор на стока, подлежаща на облагане с вносни сборове, поражда от момента на посоченото отклонение вносно митническо задължение. Отклонението от митнически надзор обхваща всяко действие или бездействие, в резултат от което се възпрепятства, макар и само временно, достъпът на компетентния митнически орган до стоката под митнически надзор и упражняването на предвидения в член 37, параграф 1 от посочения кодекс контрол (вж. Решение по дело United Antwerp Maritime Agencies и Seaport Terminals, посочено по-горе, точка 28, както и цитираната съдебна практика).

- 33 Ако към момента на отклонението на съответните стоки от митнически надзор те вече са поставени под режим външен общностен транзит, титулярят на този режим, като главно отговорно лице по смисъла на член 96, параграф 1 от Митническият кодекс, трябва да изпълни задълженията, произтичащи от използването на посочения режим, и е носител на митническото задължение по смисъла на член 203, параграф 3, четвърто тире от Митническият кодекс, ако не се прилагат разпоредбите на първите три тирета от този член.
- 34 За сметка на това, ако към момента на посоченото отклонение стоките все още не са поставени под режим външен общностен транзит, а продължават да бъдат временно складирани, носител на митническото задължение, ако не се прилагат разпоредбите на първите три тирета на член 203, параграф 3 от Митническият кодекс, е лицето, което отговаря за изпълнението на задълженията, произтичащи от временното складиране на стоките, и след разтоварване на тези стоки ги държи с оглед на преместването им или съхранението им на склад (вж. в този смисъл Решение по дело *United Antwerp Maritime Agencies et Seaport Terminals*, посочено по-горе, точка 39 и диспозитива). Според съдържащите се в преписката сведения това лице не е Codirex.
- 35 Следователно трябва да се определи моментът, в който съгласно Митническият кодекс приключва временното складиране на стока и започва поставянето ѝ под режим външен общностен транзит.
- 36 Най-напред следва да се посочи, че от Решение от 1 февруари 2001 г., по дело *D. Wandel* (C-66/99, Recueil, стр. I-873, точки 35—38 и 45), което се отнася до стоки, предназначени за допускане за свободно обращение, следва, че тези стоки остават под режим временно складиране до даването на разрешение за вдигане и митническият им статут се променя едва при даване на това разрешение от митническите органи.
- 37 В това отношение следва да се напомни, че съгласно член 4, точка 16, буква а) от Митническият кодекс допускането за свободно обращение също е митнически режим и поставянето на стоката под такъв режим също е митническо направление.
- 38 Така, както посочва генералният адвокат в точка 60 от заключението си, съображенията на Съда в Решение по дело *D. Wandel*, посочено по-горе, изглеждат приложими в настоящия случай, макар в това решение да се разглежда режим, различен от разглеждания в главното производство.
- 39 По-нататък, съгласно член 4, точка 17 от Митническият кодекс митническото деклариране е действието, чрез което лицето изразява в установената форма и по установения начин желанието си за поставяне на дадена стока под определен митнически режим.
- 40 Вярно е, че член 67 от посочения кодекс предвижда, че за дата за прилагане на разпоредбите на митническия режим, за който стоките са декларирани, се счита датата на приемането на декларацията от митническите органи, освен ако изрично не е предвидено друго.
- 41 Само по себе си приемането на декларацията обаче не е достатъчно за прекратяване на временното складиране.
- 42 Всъщност член 37, параграф 2 от Митническият кодекс предвижда, че стоките, въведени на митническата територия на Общността, остават под митнически надзор до определяне на митническия им статут, а що се отнася до необщностните стоки — до промяна на митническия им статут, без да се засяга прилагането на член 82, параграф 1 от този кодекс.
- 43 Съгласно член 50 от Митническият кодекс стоките, представени пред митническите органи, имат статут на временно складирани стоки от момента на представянето им до получаването на митническо направление.

- 44 Поставянето на стоки под митнически режим е митническо направление съгласно член 4, точка 15, буква а) от Кодекса, а съгласно същия член 4, точка 16, буква б) транзитът е митнически режим. Член 4, точка 20 от посочения кодекс определя вдигането на стока като предоставяне от митническите органи на определена стока за целите, предвидени от митническия режим, под който тя е поставена.
- 45 От изложеното следва, че в случай като разглеждания в главното производство стоките остават временно складирани, докато не бъдат поставени под режим външен общностен транзит.
- 46 Стоките обаче могат да бъдат поставени под режим външен общностен транзит само след като бъдат изпълнени условията на този транзит.
- 47 Във връзка с тези условия е важно да се отбележи, че при нужда се извършва проверка на митническите декларации, вземат се мерки за идентифицирането на съответните стоки и се изисква представяне на обезпечение за изпълнението на евентуалното митническо задължение.
- 48 Така съгласно член 68 от Митническия кодекс след приемане на митническата декларация митническите органи могат да проверят приетата от тях декларация, като извършат проверка на документите и/или стоките.
- 49 Що се отнася до мерките за идентифициране, вземани от митническите органи, следва да се подчертае, както прави Комисията, че предвидената в посочения член 68 проверка трябва да се разглежда във връзка с член 71 и член 73, параграф 1 от същия кодекс, което означава, че формалното приемане на декларация може да бъде последвано от вземане на мерки като предвидените в член 72 от Кодекса, за да се гарантира правилно прилагане на митническата процедура, приложима по отношение на стоките. В конкретния случай, разглеждан в главното производство, в периода между приемането на митническата декларация и даването на разрешение за вдигане на стоките митническите органи по-специално са поставили пломби върху контейнера, за да гарантират спазване на изискванията за редовност на външния митнически транзит.
- 50 Що се отнася до задължението за предоставяне на обезпечение, следва да се напомни, че съгласно член 91, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс режимът външен транзит разрешава движение на необщностни стоки от едно до друго място на митническата територия, без да те бъдат облагани с вносни сборове. Поради това посоченото движение трябва да отговаря на много строги условия, определени в член 91, параграф 2 и членове 94 и 96 от този кодекс. Предвидено е по-специално че по принцип се представя обезпечение за гарантиране на изпълнението на митническото задължение, което може да възникне по отношение на стоката, че стоката трябва да се представи в непроменено състояние пред получаващото митническо учреждение в определения срок и че трябва да се зачитат взетите от митническите органи мерки за идентифициране.
- 51 Следователно не е възможно стоките да бъдат поставени под режим външен общностен транзит, когато при проверката на декларациите са установени пропуски, не са изпълнени задълженията, произтичащи от вземането на мерки за идентифициране, или не е представено изисканото обезпечение.
- 52 За сметка на това, ако са изпълнени условията за поставяне под съответния режим, митническите органи разрешават вдигането на стоките в съответствие с член 73, параграф 1 от Митническия кодекс, след като данните в декларацията са проверени или са приети без проверка.

- 53 Необходимостта или възможността митническите органи да приложат мерки за проверка, идентифициране или обезпечаване не позволява да се счита, че само по себе си приемането на митническата декларация означава, че са изпълнени условията на режима външен общностен транзит.
- 54 Освен това от дефиницията в член 4, точка 20 от Митническият кодекс, която откроява обстоятелството, че предоставянето на стоките от митническите органи се извършва „за целите, предвидени от митническият режим, под който въпросните стоки са поставени“, следва, че стоки като тези, за които се отнася главното производство, биха могли да бъдат под режим външен общностен транзит едва от даването на разрешение за вдигането им.
- 55 С оглед на гореизложеното на поставения въпрос следва да се отговори, че членове 50, 67 и 73 от Митническият кодекс трябва да се тълкуват в смисъл, че необщностните стоки, които са декларираны за поставяне под режим външен общностен транзит с приета от митническите органи декларация и са със статут на временно складираны стоки, биват поставени под този митнически режим, с което получават митническо направление, в момента на даване на разрешение за вдигането им.

По съдебните разноси

- 56 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Членове 50, 67 и 73 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че необщностните стоки, които са декларираны за поставяне под режим външен общностен транзит с приета от митническите органи декларация и са със статут на временно складираны стоки, биват поставени под този митнически режим, с което получават митническо направление, в момента на даване на разрешение за вдигането им.

Подписи